[2025] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 540: 2025 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 329

ਪੇਰੀਆਮਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਵੀ. ਰਾਜਾਮਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ

2025 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3640-3642

06 ਮਾਰਚ 2025

[ਜੇ.ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ* ਅਤੇ ਪੰਕਜ ਮਿਥਲ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਕਲਟੀਵੇਟਿੰਗ ਟੈਨੈਂਟਸ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਹੈੱਡਨੋਟ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908- ਧਾਰਾ.47; ਜਾਂ। XXI, ਆਰ.ਆਰ..97, 101 - ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1955 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.1 ਅਤੇ 2, ਜੇਕਰ 1955 ਐਕਟ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ:

ਸਥੀਥ: ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਵੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ (ਨਿਰਣਾਇਕ ਦੇਣਦਾਰ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੌਰਾਨ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ

ਲੇਖਕ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅਮਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਆਪਣੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ - ਇਹ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 (ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਭਤੀਜੇ) ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ - ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 1955 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸਨ - ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਿ ਉਹ 1974 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ "ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ" ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ - ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। [ਪੈਰਾ 60, 63-65, 68-71]

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ:

ਸਥੀਥ: ਰਾਹੁਲ ਐਸ. ਸ਼ਾਹ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗਣ - ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪੱਖ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ - ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਤਰ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਂਡੈਂਸੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 74, 75, 77]

ਸਥੀਥ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੇਟਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ XXI, ਆਰ.97 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 101 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 42]

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਜਾਂ। XXI, ਆਰ.ਆਰ.35, 97-101 - ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ - "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" - ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ:

ਸਥੀਥ: ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਡਿਕਰੀਟਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ ਆਰ.35 ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ", ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਟਾਉਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰ.ਆਰ 97 ਤੋਂ 101 ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰ.97 ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਤੋਂ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਟਾਈਟਲ ਜਾਂ ਡਿਕਰੇਟਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਕਿ, ਆਰ..99 ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਡਿਕਰੇਟਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 48, 49]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜੀਵ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. [1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 587 : (1998) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 723; ਸੀ.ਐੱਫ. ਅੰਗਦੀ ਬਨਾਮ ਵਾਈ.ਐਸ. ਹਿਰਨਨਯ [1972] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 515: (1972) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 191; ਵਾਸੁਦੇਵ ਧਨਜੀਭਾਈ ਮੋਦੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾਭਾਈ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ [1971] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 66: (1970) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 670; ਰਾਹੁਲ ਐਸ. ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗਾਂਧੀ [2021] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 279 : (2021) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 418-ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ [1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 709: (1998) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 543; ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਭੂਮੀ ਵਿਕਾਸ ਬੈਂਕ 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 342: (2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 529; ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਵੀ. ਵਰਮਾ [2013] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 356: (2014) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 472; ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਵੀ. ਵਰਮਾ [2013] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 356: (2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 529; ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਵੀ. ਵਰਮਾ [2013] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 356: (2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 529; ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੈਸਵਾਲ [1997] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 463: (1997) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 694; ਐਨ.ਐਸ.ਐਸ. ਨਾਰਾਇਣ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੋਲਡਸਟੋਨ ਐਕਸਪੋਰਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ [2001] ਪੂਰਕ 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 327: (2002) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 662; ਸਮੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਆਰਡਬਲਯੂ. ਅਬਦੁਲ ਰਬ [2014] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1004: (2015) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 379; ਭੰਵਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ [1994] ਗਰੀਬਕ 4 ਐਸਸੀਆਰ 208: (1995) 1 ਐਸਸੀਸੀ 6; ਭੋਜ ਰਾਜ ਗਰਗ ਬਨਾਮ ਗੋਇਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਵੈਲਫੇਅਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2022 ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 19654 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908; ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1955

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਧਾਰਾ 47 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੇ ਹੁਕਮ XXI ਨਿਯਮ 97-103; ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼; ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ; ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ; ਡਿਕਰੇਟਲ ਜਾਇਦਾਦ; ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ; ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ; ਮਿਲੀਭੁਗਤ; ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ; ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼; ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ; ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ; ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ; ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ; ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ; ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਹਾਰ ਡਿਕਰੀ; ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ; ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ; ਨਿਪਟਾਰੇ; ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਰੀ ਪੈਂਡੇਂਟ ਲਾਈਟ; ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ

ਦਿਲਚਸਪੀ; ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ; ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ; ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ; ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਅਸਲੀ; ਅਸਲੀ ਵਿਕਰੇਤਾ; ਤੀਜੀ ਧਿਰ; "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ"; ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਲਈ ਅਜਨਬੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3640-3642 ਆਫ਼ 2025

ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 18.12.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, 2011 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਐਨ.ਪੀ.ਡੀ. ਨੰਬਰ 4311 ਅਤੇ 2015 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਐਨ.ਪੀ.ਡੀ. ਨੰਬਰ 2150 ਅਤੇ 2151 ਵਿੱਚ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ

ਐਡਵਾਂਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ:

ਸੇਂਥਿਲ ਜਗਦੀਸਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪੁਨੀਤ ਮਨੋਜ ਅਗਰਵਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮ੍ਰਿਣਾਲ

ਕੰਵਰ, ਵੈਭਵ।

ਐਡਵਾਂਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ:

ਰਾਹੁਲ ਜੈਨ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸ਼ੰਕਰ ਜੈਨ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਹੁਕਮ

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਜੇ.

ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

ਸੂਚਕਾਂਕ*

ਏ. ਤੱਥ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ.....6

ਬੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਪੁਰਦਗੀਆਂ.... 22

ਸੀ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀਆਂ ਸਪੁਰਦਗੀਆਂ.... 25

ਡੀ. ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ... 32

ਈ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ.... 33

(i) ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ... 33

(ii) ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ... 37

(iii) ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਬਨਾਮ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97..... 51

ਐਫ. ਸਿੱਟਾ.... 77

ਐਡ. ਨੋਟ: ਮੂਲ ਨਿਰਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਨਾਬੰਦੀ।

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. "ਨਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੰਬੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੌੜੀ ਤੱਕ ਖਿੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਿੱਚੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਉਸ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਡਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਔਖੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜੀ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਖੱਡਾਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਫਲ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਟੱਲ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਣਚਾਹੇ ਨੂੰ ਫਿਲਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਪੈਟਰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਿਰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਗਿਆਯੋਗ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਫੈਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਖਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ? ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਟੋਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਡਿਕਰੇਟਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵੀ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ

ਲਈ ਸੋਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਉਹ ਜੋ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।" [ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (1998) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 543 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ]

3. ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਿਤੀ ਅੱਜ ਵੀ ਉਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਕੱਠੇ ਇਸਦੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

4. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ 18.12.2019 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਐਨਪੀਡੀ) ਨੰਬਰ 4311 ਆਫ਼ 2011 ("ਪਹਿਲੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ") ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਐਨਪੀਡੀ) ਨੰਬਰ 2151 ਆਫ਼ 2015 ("ਦੂਜੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ") ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ("ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.") ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧੀਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਸਲੇਮ ("ਏ.ਐਸ.ਜੇ.") ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਏ. ਅਸਲ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ

5. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਇੱਕ ਅਯੱਵੂ ਉਦੈਰ ਨੇ 30.06.1980 ਨੂੰ ਰਾਮਾਨੁਜਨ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ("ਵਿਕਰੇਤਾ") ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਵਿਵਾਦ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ("ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ") ਨੂੰ 67,000/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਯੱਵੂ ਉਦੈਰ ਦੁਆਰਾ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਿਆਨਾ ਰਾਸ਼ੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ 57,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 15.11.1980 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ।

6. 15.11.1980 ਨੂੰ, ਅਯੱਵੂ ਉਦੈਰ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 20.11.1980 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਏ, ਇਸ ਲਈ ਅਯਾਵੂ ਉਦੈਰ ਨੂੰ 1983 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 514 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਸਲੇਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਯਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੂਲ ਮੁੱਦਈ ਅਯਾਵੂ ਉਦੈਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦਈ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਦਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ।

(ਏ) ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 67,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੱਦਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ;

(ਬੀ) ਅਦਾਲਤ ਮੁੱਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 67,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੱਦਈ ਨੂੰ ਮੁੱਦਈ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ;

(ਸੀ) ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ;

(ਡੀ) ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਗਏ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ;

(ਈ) "ਅਯਾਵੂ ਉਦੈਰ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜਾਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ।"

7. ਅਯਾਵੂ ਉਦੈਰ ਨੇ 1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰ. 514 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਥੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਅਯਾਵੂ ਉਦੈਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਇੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿੱਤਾ। ਮੁੱਦਈ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"10. ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਮੁੱਦਈ ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਦਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਮੁਦਾਲਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਥੁਸਾਮੀ ਉਦੈਰ, ਅਰੁਣਾਚਲ ਉਦੈਰ, ਮਸੀਨਾਈਕੰਪੱਟੀ ਅਤੇ ਚਿੰਨਾਸਮੀ ਉਦੈਰ, ਅਯੋਥੀਆਪੱਟੀਨਮ ਦੇ ਮੁਦਾਲਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਾਲਾ ਨੇ ਮੁਦਾਲਾ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਮੁਦਾਲਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ (ਮੁਦਾਲਾ 3 ਅਤੇ 4) ਮੁਦਾਲਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਮੁਦਾਲਾ 3 ਅਤੇ 4 ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਾਲਾ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਉਹ ਮੁਦਾਲਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਮੁਦਾਲਾ ਹੁਣ, ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਾਲਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਦਾਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਾਲਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ। "ਮੁਦਾਲਾ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

8. ਵਧੀਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਸਲੇਮ ਨੇ 02.04.1986 ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਿਕ੍ਰੀ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕ੍ਰੀ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਡਿਕ੍ਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਅਪੀਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ।

9. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ 19.03.2004 ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 67,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਹੁਕਮ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੱਖ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 19.04.2004 ਨੂੰ 67,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ।

10. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 19.03.2004 ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ 20.01.2006 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 18.04.2006 ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

11. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ 2004 ਦਾ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 237 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 03.12.2004 ਨੂੰ ਏਐਸਜੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ।

12. ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਐਨਪੀਡੀ) ਨੰਬਰ 2032 ਆਫ 2005 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 244 ਆਫ 2005 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 21.02.2006 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ

ਸੀਆਰਪੀ (ਐਨਪੀਡੀ) ਨੰਬਰ 2032 ਆਫ 2005 ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਏਐਸਜੇ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 20.01.2006 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਦੇ 03.12.2004 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

13. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 20.01.2006 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 2004 ਦੇ ਪ੍ਰ.ਪ.. ਨੰ. 237 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2005 ਦੇ ਪ੍ਰ.ਪ.. ਨੰ. 244 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ।

14. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ 19.04.2004 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 67,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਐਨਪੀਡੀ) ਨੰ. 1865 ਆਫ 2007 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ 19.03.2004 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ 10.07.2007 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 67,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 18.04.2004 ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਗਲੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

15. 17.08.2007 ਨੂੰ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ।

16. ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਐਨਪੀਡੀ) ਨੰਬਰ 3916 ਆਫ 2007 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 08.01.2008 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ

ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 25.01.2008 ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ।

17. 12.02.2008 ਨੂੰ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਰਵੇਅਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ, ਇਸ ਲਈ 20.02.2008 ਨੂੰ ਏਐਸਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਡਿਲੀਵਰੀ ਵਾਰੰਟ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

18. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ 12.03.2008 ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ("2011 ਦਾ ਆਰ.ਈ.ਏ. 163") ਦੇ ਤਹਿਤ ਏਐਸਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ:

(1) ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇ;

(2) ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਸਨ;

(3) ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੀ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

19. ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਵਜ਼ਾਪੜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1974 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1967 ਤੋਂ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਏ) ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਵਜ਼ਾਪੜੀ ਨੇ 18.10.2008 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਸੇ ਦੇ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ 1974 ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਅ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ, 18.10.2008 ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, 1974 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤੇਲਸਿਲਡਰ, ਵਜ਼ਾਪੜੀ ਅੱਗੇ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 5032/09 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਪੱਟਧਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨ, ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਲ 2008 ਲਈ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 1974 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ।

ਸੀ) 1974 ਤੋਂ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਇੱਥੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।ਮਾਲੀਆ ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 29.10.2009 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1974 ਤੋਂ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖਾਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1974 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸਨ।

20. 2011 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਏ.ਨੰ. 163 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਐਨਪੀਡੀ) ਨੰ. 2354 ਆਫ 2008 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 25.04.2011 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੇ।

21. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਨੇ 12.08.2011 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਆਰ.ਈ.ਏ.ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨੰਬਰ 163/2011 ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਏ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨਾਮ ਇੱਥੇ ਮਿਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ।

ਬੀ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਸੀ) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਵਾਂ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 237 ਆਫ 2004 ਅਤੇ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. 2005 ਦੇ ਨੰਬਰ 244 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ।

ਡੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਦਮ/ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

22. ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਐਨਪੀਡੀ) ਨੰਬਰ 4311 ਆਫ 2011 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਪਹਿਲੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਏ) 12.08.2011 ਦੇ ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 22 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅ) ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ 1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 514 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 02.04.1986 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਗ) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਓ.ਐਸ. ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਯੱਵੂ ਉਦੈਰ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਵੈਂਕਟਾਸਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ 1980 ਦਾ ਨੰਬਰ 1384। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਧਿਰ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਕੋਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਧਿਰ ਬਣੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ।

ਡੀ) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਏਐਸਜੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸੇਲ ਡੀਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਾਈਪਰਟੈਕਨੀਕਲ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ 2004 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 237 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

23. ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਯਾਨੀ 08.11.2011 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2004 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 237 ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਲਈ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਰਡਰ VI ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 14 ਆਫ 2012 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਐਸਐਲਪੀ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਸੀ।

24. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 10.04.2013 ਨੂੰ, ਆਰ.ਈ.ਏ.. ਨੰਬਰ 145 ਆਫ਼ 2013 ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 2004 ਦੇ ਪ੍ਰ.ਪ.. ਨੰਬਰ 237 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 2004 ਦੇ ਪ੍ਰ.ਪ. ਨੰਬਰ 237 ਦੇ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲੱਗਿਆ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਅਮੀਨ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ।

25. ਏਐਸਜੇ ਨੇ 24.04.2015 ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 12.08.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 2004 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. 237 ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 24.04.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ

(ਐਨਪੀਡੀ) ਨੰਬਰ 2151 ਆਫ 2015 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਦੂਜੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਮਪੁਗਨਡ ਆਰਡਰ

26. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਹੁਕਮ ("ਇਮਪੁਗਨਡ ਆਰਡਰ") ਰਾਹੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

ਏ) ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਏਐਸਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਬੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 163 ਆਫ 2011 ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ 2004 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 237 ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਇਸ ਲਈ, 2012 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਏ.ਨੰਬਰ 14 ਅਤੇ 2015 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 145 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰੱਖਿਆਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2015 ਤੱਕ 12.08.2011 ਦੇ ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਦੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ।

ਡੀ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 12.08.2011 ਅਤੇ 24.04.2015 ਦੇ ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

ਬੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

27. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਂਥਿਲ ਜਗਦੀਸਨ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:
ਏ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2015 ਤੱਕ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 31.10.2011 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 19.07.2004 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 22 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੀ. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 2005 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 2032 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ 2004 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 237 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ, ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਡੀ. ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਭੂਮੀ ਵਿਕਾਸ ਬੈਂਕ ਸਮਿਤੀ (2018) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 472 ਅਤੇ ਸਲੇਮ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (2005) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 344 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ

ਗਈ। ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਅਪਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੁਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇ।

28. ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਦੀਸਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:

ਏ) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਟਾ ਕੇ।

ਬੀ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ 2008 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1974 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ 2008 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ "ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ" ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੀ।

ਸੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ

29. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਹੁਲ ਜੈਨ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ:

1. ਫ਼ਰਮਾਨ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਗਿਆ,
ii. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ,
iii. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਹੈ ਅਤੇ 1967 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ,
iv. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ

V. ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

30. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਕਤ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

31. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 02.04.1986 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੇ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ "ਜਿਵੇਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ" ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ 02.04.1986 ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 21.3.1986 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਥਿਰੂ ਏ. ਦੁਰਈਸਾਮੀ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਜੀ. ਪੇਰੂਮਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:-

1. ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ 1 ਅਤੇ 2 ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਥੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 67000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ;

2. ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ 57000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ;

3. ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਕਤ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ।

4. ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ; (...)"

32. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਮੁਦਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੱਦਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣ, ਅਜਿਹੀ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਰਕ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੀ।

33. ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ (2014) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 529 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"21. ਜੇਕਰ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੰਗੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਾਹਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟੋਪਨਮਲ ਛੋਟਾਮਲ ਬਨਾਮ ਕੁੰਡੋਮਲ ਗੰਗਾਰਾਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਦਾਲਤ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।"

34. ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ:

ਏ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਧਿਰ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਬੀ. 2004 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. 237 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

35. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 1967 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕਬਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ:

ਏ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ 1967 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। 1983 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਬੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 29.10.2009 ਦੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 40 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਇਸੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

36. ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ:

ਏ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਬਿਹਤਰ ਹੱਕ ਹੈ।

ਬੀ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇਬਬਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਭਾ ਰੰਜਨ ਦੇਬਬਰਮਾ ਦੇ 2023 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ 9 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਕਬਜ਼ਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"(...) ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 12 ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਸੀ.. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਡਿਕ੍ਰੀ ਧਾਰਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

37. ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਕਲਟੀਵੇਟਿੰਗ ਟੈਨੈਂਟਸ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1955 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ ਜੋ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

38. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (1977) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 662 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ

ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"3. ਹੁਣ, ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੈ, ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਰੱਦਤਾ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਬਦਨਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਕਰੀ ਰੱਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚਮਨ ਪਾਸਵਾਨ [ਏ.ਆਈ. ਆਰ. 1954 ਐਸ.ਸੀ. 340: (1955) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 117] ਅਤੇ ਸੇਠ ਹੀਰਾਲਾਲ ਪਟਨੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਲੀ ਨਾਥ [ਏ.ਆਈ. ਆਰ.1962 ਐਸ.ਸੀ. 199: (1962) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 747]| ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਇਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

39. ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਡੀ. ਮੁੱਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ

40. ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:

(i) ਕੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ?

(ii) ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਕਲਟੀਵੇਟਿੰਗ ਟੈਨੈਂਟਸ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਕੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਈ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

(i) ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ

41. ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:-

ਧਾਰਾ 47 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"47. ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ।

(1) ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ 1.-- ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਮੁੱਦਈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਧਿਰ ਹਨ।

ਵਿਆਖਿਆ II.-- (ਏ) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ

ਖਰੀਦਦਾਰ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਅ) ਅਜਿਹੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਸਮਝੇ ਜਾਣਗੇ।"

ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 35 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:
"35. ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਡਿਕਰੀ।-

(1) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਗਾ ਕੇ ਅਤੇ ਢੋਲ ਦੀ ਤਾਲ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਵਾਇਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ, ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਫ਼ਤ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਦਾਲਤ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਚੇਤਾਵਨੀ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਲਾ ਜਾਂ ਬੋਲਟ ਵਾਪਸ ਲੈਣ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੋੜਨ ਜਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 97 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"97. ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ:-

(1) ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।"

ਹੁਕਮ XXI, ਨਿਯਮ 98 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"98. ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮ।

(1) ਨਿਯਮ 101 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ,-

(ਏ) ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ ਜੋ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ।

(2) ਜਿੱਥੇ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਉਕਸਾਉਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ

ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਜੱਜਮੈਂਟ-ਦੇਣਦਾਰ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਉਕਸਾਉਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।"

ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 99 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"99. ਡਿਕ੍ਰੀ-ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ:-

(1) ਜਿੱਥੇ ਡਿਕ੍ਰੀ-ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।"

ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 100 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"100. ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਨਿਯਮ 101 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,-

(ਏ) ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ; ਜਾਂ
(ਬੀ) ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ ਜੋ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ।"

ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 101 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"101. ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ:-

ਨਿਯਮ 97 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 99 ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ (ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਸਮੇਤ), ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 103 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"103. ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 98 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵੀ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ।"

(ii) ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ

42. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਲਝੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀਟਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

43. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਦੇਵ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੈਸਵਾਲ (1997) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 697 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ :-

"4. (...) ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97, 98, 99 ਅਤੇ 101 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਠ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ:

(1) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 98 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਉਕਸਾਉਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 98 ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਡਿਕ੍ਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡਿਕ੍ਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ, ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੰਨੇ ਗਏ ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਢੁਕਵੀਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(2) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਕ, ਹੱਕ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਉਪਾਅ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 98 ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ XXI ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਨਬੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬੇਤੁਕੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 98 ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ XXI ਨਿਯਮ 103 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅਪੀਲੀ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਆਦੇਸ਼ XXI ਨਿਯਮ 101 ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ।

5. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਆਦੇਸ਼ XXI ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕੋਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਉਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਰੋਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਉਪਾਅ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੋਰਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਕਥਿਤ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟਾਲਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਗੁਆ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਉਪਾਅ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਜੋ ਡਿਕਰੀਟਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99 ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਜੋ ਡਿਕਰੀਟਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਵਿਰੋਧ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਡਿਕਰੀਟਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਉਭਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਸਲ ਅਮਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99 ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਜੋ ਡਿਕਰੀਟਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XXI

ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜਿਹਾ ਅਜਨਬੀ ਕਬਜ਼ਾ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਚੇਤ ਹੈ। ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜਿਹੇ ਅਜਨਬੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਉਲੰਘਣਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਜੋ ਡਿਕਰੀਟਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਬਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਤਾਲਾ, ਸਟਾਕ ਅਤੇ ਬੈਰਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕ੍ਰੀ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਅਤੇ 103 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੇਰਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

6.(...) ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 97 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਸਮੇਤ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਤੋਂ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ

ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਖੁਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਟਾਈਟਲ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 35(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੁਕਾਵਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੀਜੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ (...) ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

44. ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ (ਉੱਪਰ), ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 'ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੈਰਾ 10 ਅਤੇ 11 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:-

"10. ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਜੋ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 36 ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਲਗਾ ਕੇ ਅਤੇ ਢੋਲ ਵਜਾ ਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਵਾਇਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 99 ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ"। ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਿਕ੍ਰੀ ਧਾਰਕ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1976 ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 101 (1976 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 97 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ। ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਪਰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਤਿਮਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ 21, ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

11. ਇਸ ਲਈ, ਹੁਕਮ 21, ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬੀ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਔਖੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੱਲਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਵਾ ਸਕੇ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 35 ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 97 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ', ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਮੇਤ ਅਜਨਬੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

45. ਸਿਲਵਰਲਾਈਨ ਫੋਰਮ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜੀਵ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ 1998 (3) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 723 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੈਂਡੇਂਟ ਲਾਈਟ ਸਮੇਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤੀਜਾ ਪੱਖ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"9. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 97 ਤੋਂ 106 ਨੂੰ "ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹਨ। ਨਿਯਮ 97 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

10. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਦਾ ਨਿਯਮ 99 ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ। ਨਿਯਮ 101 ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਯਮ 97 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ" ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ "ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਪੱਖ ਜੋ ਵਿਰੋਧ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਵਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜੇਕਰ ਵਿਰੋਧ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਤ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੁੰਗੜ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 102 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਲਾਮਤੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

-XXX--

14. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੋਧਕ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਵੀ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 97(2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਰੋਧਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਦਾਲਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਸਬੂਤ ਜੋੜਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

46. ਇਸ ਕੋਰਟ ਨੇ, (2002) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 662 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਨ.ਐਸ.ਐਸ. ਨਾਰਾਇਣ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੋਲਡਸਟੋਨ ਐਕਸਪੋਰਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ:-

"15. ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 35 ਵਿੱਚ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਡਿਕ੍ਰੀ ਹੋਲਡਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਸਕੇ, ਜੇਕਰ ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 36 ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰਸਮੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 97 ਤੋਂ 101 ਵਿੱਚ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਆਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਡਿਕ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਦਰਅਸਲ, ਅਸਲ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ, ਡਿਕ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖਦਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਂ-ਸਮੇਂ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਨਿਯਮ 101 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 97 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 99 ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ, ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਡਿਕ੍ਰੀ ਧਾਰਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਮਲ ਅਧੀਨ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਭੱਜ ਸਕਦੀ।

-XXX--

19. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 103 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

47. ਸਮੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅੰਰ. ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਰਬ, (2015) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 379 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਦੇਵ ਚੌਧਰੀ (ਉਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

"26. ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਹੱਕ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ

ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਕੋਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਗਜ਼ੁਕਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਲਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਭੜਕਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਪਰ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਐਗਜ਼ੁਕਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 101 ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 103 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 98 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਕਤ ਆਰਡਰ ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (...)"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

48. ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਾਠ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਡਿਕਰੀਟਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 35 ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਟਾਉਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 97 ਤੋਂ 101 ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

49. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 97 ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ

ਦੇਣਦਾਰ ਤੋਂ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਟਾਈਟਲ ਜਾਂ ਡਿਕਰੇਟਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਨਿਯਮ 99 ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਡਿਕਰੇਟਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਉਦੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡਿਕਰੇਟਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

50. ਨਿਯਮ 101 ਨਿਯਮ 97 ਜਾਂ 99 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਲਵਰਲਾਈਨ ਫੋਰਮ (ਉਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ, ਕੋਲ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (i) ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ii) ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨਿਯਮ 98 ਜਾਂ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਡਿਕ੍ਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਅਜਿਹੇ ਮੰਨੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਢੁਕਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(iii) ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97

51. ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਨਿਯਮ 101 ਜਾਂ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 97 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ

ਰੁਕਾਵਟ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ" ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ 97 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ। ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਨਿਯਮ 98 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਉਕਸਾਉਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਆਰਡਰ XXI ਦਾ ਨਿਯਮ 101 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"101. ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ:-
ਨਿਯਮ 97 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 99 ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ (ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ), ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨੇਗੀ।"

52. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਿਯਮ 103 ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ 98 ਜਾਂ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਹੀ ਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ, ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 47 ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਅਤੇ 101 ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 47 ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 97 ਅਤੇ 101 ਸਿਰਫ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਸੀ (ਕਿਉਂਕਿ 'ਫਰਮਾਨ' ਵਿੱਚ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ

ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ) ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਅਪੀਲਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

53. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 2011 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 163 ਵਾਲੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ।

54. (1995) 1 ਐਸਸੀਸੀ 6 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੰਵਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 98 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"5. ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਯਮ 98 ਤੋਂ 103 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 98 ਤੋਂ 102 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 97 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ", ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਸਮੇਤ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਤੋਂ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 35(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੁਕਾਵਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੀਜੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

6. ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 25-5-1979 ਨੂੰ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 97(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ

ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ। ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਣ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਾਰਥਕ ਨਿਆਂ ਦੀ ਹੈਂਡਮੇਡ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ।

7. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ 'ਤੇ ਤੀਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਪੇਟੈਂਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ 25-5-1979 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 97(1) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਮੰਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਸ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 35(3) ਅਤੇ 97(2) ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 101 ਅਤੇ 102 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

55. ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

56. ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ 12.08.2011 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"1. ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 47 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

2. ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਰ:

ਓ.ਐਸ.ਨੰ.514/83 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 2.4.86 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 20.2.08 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਮੀਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਪਿੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕ ਮੁਕੱਦਮੇ

ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਆਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਈ.ਪੀ.ਨੰ.237/04 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਈ.ਪੀ. ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਰ.ਈ.ਪੀ.ਨੰ.237/04 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਾਤਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਭੇਜਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਈ.ਪੀ. ਨੰ..244/05 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਈ.ਪੀ. ਨੂੰ ਦਬਾਏ ਬਿਨਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਨੰ.2032/05, ਈ.ਪੀ..ਨੰ..237/04 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਹੇਨ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਈ.ਪੀ..ਨੰ 237/04 ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 17.8.2007 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 25.1.08 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਟਾ ਕੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੀਡ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 1967 ਤੋਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਡੰਗਲ ਰਜਿਸਟਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

3. 7ਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ 6 ਅਤੇ 8 ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:
ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਓ.ਐਸ. ਨੰ..514/83 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰ.. 1384/1980 ਵਿੱਚ ਅਯਵੂ ਉਦੈਰ, ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਈ ਮਨਾਹੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ

ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ 29.7.1982 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਗਾਤਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓ.ਐਸ. ਨੰ.514/83 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 3 ਅਤੇ 4 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਏ.ਐਸ. ਨੰ. 469/86 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਯੱਵੂ ਉਦੈਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹਨਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 4 ਤੋਂ 11 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 29.9.2000 ਨੂੰ, ਓ.ਐਸ. ਨੰ .514/83 ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਾਲਮ 6 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਰੀਵਾਜ਼ਗਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰ.62/2001 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 19.4.04 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 67,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਈ। ਈ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 237/04 ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਯੱਵੂ ਉਦੈਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 18184/2004 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮੀਮੋ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਈ.ਪੀ. ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 237/04 ਨੂੰ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮਰਥਨ 'ਤੇ ਈ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 244/05 ਨੂੰ ਦਬਾਏ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਲ.ਪੀ.ਏ. 20.1.2006 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ.359/06 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 18.4.06 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵੀ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰਾਜਾਮਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਪੀ.ਆਰ. ਜੈਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਓ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 197/87 ਹੁਣ 327/10 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਮਲਕੀਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

4. ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ?

5. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਪੀ -1 ਤੋਂ ਪੀ -11 ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਆਰ -1 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਆਰ -1 ਤੋਂ ਆਰ -16 ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

6. ਆਦੇਸ਼:

ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ। ਕੇਸ ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਓ.ਐਸ. ਨੰ 514/83 ਦੀਆਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਏਥੀਰਾਜੁਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 11 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਆਰਡੀਓ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਛੇ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤੇ ਉੱਥੇ ਹਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਜਿਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਬਲਯੂ -1 ਅਤੇ 16 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਖੇਤੀ ਦਾ ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਆਰਡੀਓ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1967 ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੇ ਦੋ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਈ.ਪੀ.ਨੰ.237/04 ਅਤੇ ਈ.ਪੀ.ਨੰ.244/05। ਅਦਾਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 2004 ਵਿੱਚ ਈ.ਪੀ. ਨੰ..237/04 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਈ.ਪੀ.ਨੰ.237/04 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਈ.ਪੀ.

ਨੰ..237/04 ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਈ.ਪੀ. ਨੰ.244/05 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਈ.ਪੀ. ਨੰ..237/04 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜਾਮਨੀ ਅਤੇ ਏਥੀਰਾਜੁਲੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈ.ਪੀ. ਦੇ ਕਾਲਮ 9 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਲਮ 9 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਈ.ਪੀ. ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 3 ਅਤੇ 4 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਈ.ਪੀ. ਨੰ. 237/04 ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਮਾਨੁਜਮ, ਜਗਦੀਸਨ, ਏਥੀਰਾਜੁਲੂ ਅਤੇ ਰਾਜਾਮਨੀ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਨੇ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਮਣੀ ਅਤੇ ਏਥੀਰਾਜੁਲੂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਟਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਟਾ ਕੇ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਡੀਡ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਰਡਬਲਯੂ -1 ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਰਾਸ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ 4 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਾਮਣੀ ਅਤੇ ਏਥੀਰਾਜੁਲੂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਾਮਣੀ ਅਤੇ ਏਥੀਰਾਜੁਲੂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਜਾਮਣੀ ਅਤੇ ਏਥੀਰਾਜੁਲੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰ. 52/11 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ; ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰ.608/08 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਓ.ਐਸ. ਨੰ. 52/11 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

3.60 ਏਕੜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਣਵੰਡੇ 3 ਏਕੜ ਅਤੇ 60 ਸੈਂਟ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਓ.ਐਸ. ਨੰ. 326/10, 327/10 ਅਤੇ 328/10 ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਗਏ। ਓ.ਐਸ. ਨੰ. 52/11 ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਡਿਲੀਵਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਲੈਣਗੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਅਨੁਕੂਲ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮਾਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਰਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜਾਮਨੀ ਅਤੇ ਏਥੀਰਾਜੁਲੂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਾਮਨੀ ਅਤੇ ਏਥੀਰਾਜੁਲੂ ਨੂੰ ਨਾਮਾਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਓ.ਐਸ. ਨੰ..514/83 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਈ.ਪੀ. ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਭੱਟੇ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਈ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 237/04 ਅਤੇ ਈ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 214/05 ਵਿੱਚ, ਕਾਲਮ 9 ਵਿੱਚ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਰਾਜਾਮਣੀ ਅਤੇ ਏਥੀਰਾਜੁਲੂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ

ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸਨ ਕੋਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਦਮ/ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

57. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

58. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

"25. ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4/ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਕ੍ਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4/ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਦਰਅਸਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4/ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਡਿਕ੍ਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4/ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਡਿਕ੍ਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਸਲੇਮ ਨੇ 2011 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 163 ਨੂੰ ਮਿਤੀ 12.08.2011 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4/ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4/ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਉਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਹਨ।

26. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 2004 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. ਨੰ..237 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰੇ, 2011 ਦੇ ਆਰਈਏ ਨੰ.163 (47 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.) ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਸਲੇਮ ਨੇ, ਪਰਿਣਾਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਡਿਕਰੀਆਂ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4/ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕ 2011 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 163 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 10 ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਈ.ਪੀ.(ਪ੍ਰ.ਪ. ਨੰਬਰ 237 ਦੇ 2004) ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸੰਭਾਲਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ 2012 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 14 ਅਤੇ 2013 ਦੇ 145 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

27. ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ 2011 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 163 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4/ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 47 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ/ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ, 2011 ਵਿੱਚ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 163 ਆਫ 2011 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2015 ਤੱਕ, ਧਾਰਾ 47 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਧਾਰਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ, ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਹੈ।

28. ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 47 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 12.08.2011 ਨੂੰ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 163 ਦੇ 2011 ਵਿੱਚ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. ਨੰ.237 ਦੇ 2004 ਵਿੱਚ 1983 ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਸਿਸਟਮ ਨੰ.514 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਅਤੇ 2011 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਨੰ . 4311 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

29. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 47 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕਾਰਨਾਂ

ਕਰਕੇ, ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲਈਆਂ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 24.04.2015 ਨੂੰ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 14 ਆਫ਼ 2012 ਅਤੇ 145 ਆਫ਼ 2004 ਦੇ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 237 ਆਫ਼ 1983 ਦੇ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਸਿਸਟਮ ਨੰਬਰ 514 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 2015 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 2150 ਅਤੇ 2151 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜੁੜੀਆਂ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।"

59. ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

60. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ:

ਏ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ 1983 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਵਜੋਂ।

ਬੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 19.03.2004 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਸਮੇਤ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. 20.01.2006 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਏ.ਐਸ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ (ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ।

ਸੀ. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ 2004 ਦੀ ਆਰ.ਈ.ਪੀ. ਨੰ. 237 ਵਾਲੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ 21.02.2006 ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਸਨ।

ਡੀ. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 17.08.2007 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ।

ਈ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 12.03.2008 ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਆਰ.ਈ.ਏ. ਨੰ.163 ਦੇ 2011 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਐਫ. ਸੱਤ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਯਾਨੀ 18.10.2008 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ 1974 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਿਰਫ 2008 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1974 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ (ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

61. ਇਹ ਅੱਗੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

62. ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੁਮੇਲ ਪਾਠ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨੀ ਦੇ ਅਮਲ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨੀ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 47 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸੀ.ਐੱਫ.ਅੰਗਾਦੀ ਬਨਾਮ ਵਾਈ.ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹਿਰੰਨੱਈਆ ਨੇ (1972) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 191 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਾਸੂਦੇਵ ਧਨਜੀਭਾਈ ਮੋਦੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾਭਾਈ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ (1970) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 670 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ।

63. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੌਰਾਨ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਹੁਲ ਐਸ. ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਜਿੰਨੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ (2021) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 418 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 47 ਦਾ ਲਾਭ ਮੁੜ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"24. ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 47 ਸੀਪੀਸੀ ਫਾਂਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 47 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ, ਦੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਸਵਾਲ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਵਿਵਾਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 47 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਣਚਾਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

25. ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਂਗ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਫਲ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫ਼ੈਸਲੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਨੂੰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੋਰ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

26. ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਈ ਵਾਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦਲੀਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਜੋ ਕਿ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ।

27. ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਆਰਡਰ 1 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 2, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਫਰੇਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

64. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅਮਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਸੀ।

65. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਆਪਣੀ ਧਾਰਾ 47 ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2008 ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 1974 ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ 1974 ਤੋਂ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਨੇ 2008 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਸ਼ਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ" ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ 1974 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ।

66. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 2008 ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

67. ਇਹ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਾਲ 2004 ਅਤੇ 2006 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 17.08.2007 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਇੰਨੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ 2008 ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਿਉਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ 17.08.2007 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 1974 ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ 'ਤੇ "ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ" ਦਿੱਤਾ।

68. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

69. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 1955 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਿ ਉਹ 1974 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ" ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ।

70. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

71. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

72. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਡਾ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੀਆਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

73. ਰਾਹੁਲ ਐਸ. ਸ਼ਾਹ (ਉਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣਾ ਯੋਗ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"42. ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਅਤੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ:

42.1. ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤੀਜੀ-ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 11 ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ-ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਮੇਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

42.2. ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਕਬਜ਼ਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਹੀ ਵਰਣਨ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

42.3. ਆਰਡਰ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਰਡਰ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

42.4. ਆਰਡਰ 40 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਸਵਾਲ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੋਰਟ ਰਿਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

42.5. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਵੇਰਵਾ ਹੋਵੇ, ਸਗੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

42.6. ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 11 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂਕਰਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

42.7. ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

42.8. ਧਾਰਾ 47 ਜਾਂ ਆਰਡਰ 21 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ (ਆਂ) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੌਰਾਨ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

42.9. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਸਮੇਤ ਫੋਟੋਆਂ ਜਾਂ ਵੀਡੀਓ ਸਮੇਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਢੰਗ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

42.10. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕਾ ਜਾਂ ਬਦਨੀਤੀ ਵਾਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 98 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਾਰਾ 35-ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲਾਗਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

42.11. ਧਾਰਾ 60 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ "... ਫੈਸਲੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਹਿੱਸਾ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

42.12. ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

42.13. ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

42.14. ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਕੈਡਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂਅਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ/ਸਟਾਫਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰੰਤਰ ਸਿਖਲਾਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

74. ਰਾਹੁਲ ਐਸ. ਸ਼ਾਹ (ਉਪਰਾ) ਦੇ ਪੈਰਾ 42.12 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭੋਜ ਰਾਜ ਗਰਗ ਬਨਾਮ ਗੋਇਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਵੈਲਫੇਅਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਐਂਡ ਓਰਸ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 19654 ਆਫ 2022 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

75. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਹਰੇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਡੇਟਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪੱਖ ਤੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ

ਪੂਰਾ ਡੇਟਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

76. ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ।
77. ਰਜਿਸਟਰੀ ਸੱਤ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਐਫ. ਸਿੱਟਾ

78. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

79. ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਹੁਣ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਡਿਕ੍ਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

80. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।
*ਸਿਰਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ: ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ